

drivkraften inden for sundhedsområdet. Af den grund fremsatte socialistisk folkeparti da også allerede i 1972 et beslutningsforslag, hvorefter al detailhandel med lægemidler skulle drives af samfundet (se Folketingstidende 1972-73, forhandlingerne sp. 2940 og 4211, tillæg A sp. 2465 samt tillæg B sp. 3595), et forslag, som mindretallet stadig mener burde gennemføres.

Udvalgsarbejdet med dette lovforslag har yderligere bekræftet, at hovedproblemet inden for apotekervæsenet er den komplicerede sammenblanding af privatøkonomiske og samfundsmæssige interesser. På den ene side skal det være et lønsomt privaterhverv, og på den anden side tør man – og det gælder altså også de borgerlige partier – ikke overlade området til markedskræfternes frie spil. Denne indbyggede konflikt forsøger dette lovforslag ikke at løse. Derfor vil apotekervæsenet også efter dette lovforslags eventuelle vedtagelse være en slagmark for modstridende økonomiske interesser.

Af disse grunde kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Lovforslaget indeholder imidlertid visse stramninger, som også efter mindretallets opfattelse er helt nødvendige, hvorfor socialistisk folkeparti ikke vil stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Mindretallet er medforslagsstiller til ændringsforslag nr. 3, der i praksis vil medføre, at DAK A/S skal omdannes til en selvejende institution. En selvejende institution med stærk offentlig repræsentation vil efter mindretallets opfattelse styrke en udvikling i retning af en samfundsøvertagelse af medicinproduktionen. Det næste skridt på vejen vil i givet fald være, at de private medicinalfirmaer ligeledes omdannes til selvejende institutioner.

I øvrigt kan mindretallet stemme for ændringsforslag nr. 1 og 4, mens mindretallet vil undlade at stemme til ændringsforslag nr. 2.

Et *andet mindretal* (de frie demokraters medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag. Såfremt ændringsforslaget ikke vedtages, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Agerschou (SF), Tommy Dinesen (SF) og Maisted (FD)):

Til § 12

1) I *stk. 2* udgår ordene »i særlige tilfælde«.

Til § 13

2) *Stk. 1* affattes således:

»Indenrigsministeren tilføjer for 5 år retten til registrering af de i *stk. 2* nævnte farmaceutiske specialiteter til et selskab eller lignende, der påtager sig de af indenrigsministeren fastsatte vilkår herfor. Perioden forlænges for 5 år ad gangen, såfremt de vilkår, der er fastsat i forbindelse med tildelingen af registreringsretten eller forlængelsen af perioden, er iagttaget.«

Af et *mindretal* (Agerschou (SF), Tommy Dinesen (SF) og Maisted (FD)):

3) I *stk. 1* ændres »et selskab« til: »en selvejende institution«.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 1*:

Ny paragraf

4) Efter § 75 indsættes i *kapitel 16* som ny paragraf:

»§ 01. For hvert apotek beregnes et gennemsnit af det udbytte, som apotekeren ville have haft i årene 1980, 1981, 1982 og 1983, såfremt § 49 og § 50 havde været gældende i disse år.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om, hvorledes de aflagte apoteksregnskaber for de år, der er nævnt i *stk. 1*, samt for 1984 skal korrigeres på grund af ændringer i lovgivningen.

Stk. 3. De apotekere, hvis beregnede gennemsnitsudbytte efter *stk. 1* overstiger 256.000 kr., betaler til staten en fast årlig afgift på 30 pct. af forskelsbeløbet i 3 år efter denne lovs ikrafttræden.

Stk. 4. De apotekere, hvis beregnede gennemsnitsudbytte efter *stk. 1* er mindre end 256.000 kr., modtager fra staten et fast årligt tilskud på 30 pct. af forskelsbeløbet i 3 år